

Réde, 2020. május 31. Pünkösd vasárnap, Igehirdető: Dr. Barta Zsolt

Ének: 68. zsoltár 16. vsz. Énekeljetek Istennek...

Imádság: Taníts meg minket a te utadra, Ó Urunk, vezérelj minket egyenes ösvényen.
Taníts meg Urunk a te rendeléseid útjára, hogy megőrizzük azt mindvégig.
Oktass, hogy megőrizzük a te törvényedet, és megtartsuk azt teljes szívünkben.
Jézus Krisztus által. Ámen!

Lekció: ApCsel 2, 1-13

Textus: Ján 14, 23-31

Keresztyén Testvéreim! Ünneplő Gyülekezet!

Alister McGrath, brit teológus az egyházi ünnepek Hamupipőkéjének nevezi pünkösdöt. Míg Hamupipőke két idősebb testvére elment a bálba, addig ő mindig otthon kellett, hogy maradjon a tűzhely mellett. Karácsony és húsvét mellett a pünkösdök leginkább wellnesshétvégéről, bográcsolásról szólnak és az ünnep mély tartalma homályba vész.

Felhozhatjuk mentségül, hogy a Szentlélekről nehezebb beszélni, mint Jézus születéséről és haláláról. A születés és a halál a test világában zajlik – a Lélek azonban megfoghatatlan, nincs születése és nincs halála, kevésbé értjük. Pedig saját életünkben is vannak olyan dolgok, amik megfoghatatlanok, mégis igen fontosak. A szél láthatatlan, mégis fákat tud kicsavarni; két ember szeretete első ránézésre alig észrevehető, mégis erősebb tud lenni, mint a láng. A közös otthon, a közös bankszámla, a családi ünnepek és dolgozós hétköznapiak mélyén ott van valami, amire nehéz rámutatni, mégis ereje van. A Szentlélek a keresztyén egyház és a keresztyén ember belső ereje és világossága. Nem látszik, de a templomban, az asztali imádságokban, az adakozásban és az igehirdetésben az Isten Lelke árad ki a világra.

Amikor a Szentlélekről beszélünk, akkor magunkról is beszélnünk kell. Azért van ez, mert a Lélek legfőbb munkája a kapcsolat, az összekötés, az egyesítés. Egyházunk hitvallása, a Heidelbergi káté is a személyesség hangján beszél a Lélekről. Mit hiszel a Szentlélekről? – így hangzik a kérdés. A káté ezt mondja: „Hiszem először, hogy Ő az Atyával és a Fiúval egyenlőképpen örök Isten. Másodszor, hogy Ő nekem is adatott, engem igaz hit által Krisztusnak és minden Ő jótéteményének részesévé tesz, vigasztal és velem marad mindörökké.” A Szentlélek a szeretet köteléke Isten és ember között. Összekapcsol minket Istennel. Azonban nem valami telefonvonalyszerű összekapcsolásra kell gondolni. A Szentlélek itt van velünk a templomban, sőt ott van a szívetekben. Jézus Krisztus azt mondta a Szentlélekről, hogy a világ nem kaphatja meg, de az Ő követői ismerni fogják őt, mert náluk lakik, sőt bennük lesz (14,16-17). Jézus egyenesen azt ígérte, hogy aki szeretetben él, aki megtartja Jézus ígését, ahhoz elmegy az Atya és Jézus és nála fognak lakozni. Vagyis a Szentháromság Isten ott lakik a szívünkben a Szentlélek révén. Ez pünkösd legmélyebb és legfontosabb tanítása: az Isten közöttünk, az Isten bennünk lakozik. Szentlelkét, az ő szeretetét töltötte ki szívünkbe, önmagából adott nekünk egy részt, hogy mindig közel legyen hozzánk és mi is közel legyünk őhozzá. Minden keresztyén ember megkapja tehát a Lelket, aki által Atyának mondjuk Istent, aki által Isten elhalmoz minket mennyei ajándékaival. Pünkösd ünnepe tehát a szeretetnek és a szívnek, a közösségnek és a jósnak az ünnepe.

A Szentléleknek sok ajándéka van, amit az egyház örömmel vesz számba. A Léleknek sok gyümölcse is van, ami megterem az emberek életében. Ezekről az ajándékokról és gyümölcsökről nem mondhat le az egyház, nem felejtkezhet el róluk. A mai igénk nyomán kettőt fogok kiemelni: az ige hirdetését és tanulását valamint a békességet.

Pünkösd a bátor beszéd ünnepe. Jézus elfogatásával a tanítványok nyomorult helyzetbe kerültek. Egy áruló lett, a legtöbb elbujdosott, a fő tanítvány megtagadta Jézust. Húsvét negyven napja során Jézus elment hozzájuk és helyreállította őket, újraszervezte, újratemtette őket. A világ elé azonban pünkösd ünnepén álltak ki. Bátran, világosan, lelkesülten beszéltek Isten nagyságos dolgait. Miután tüzes láng formájában leszállt rájuk a Szentlélek, képesek voltak megérteni és hirdetni Isten akaratát. A Szentlélek műve volt ez is. A tűz, ami testi alakban megjelent szemeik előtt, beszéddé változott,

tanítás, buzdítás lett belőle. Ez a tanítás és ez a buzdítás térítette meg az embereket és ezek a szavak öntöttek lelket az üldözött keresztyénekbe. Ezen a napon ezért mi is hálával ünnepeljük, hogy Isten adott igehirdetőket itt Rédén, a világ másik felén, ötven évvel ezelőtt is és kétezer évvel ezelőtt is. Isten tehát elküldi a Lelkét, aki lelkesült szavakon keresztül vezet és tanít minket.

De nem pusztán az ige hirdetése ajándék. Az apostolok beszélhettek volna akármilyen ékesen, ha a Szentlélek ne tette volna kíváncsivá, befogadóvá az ott összesereglett sokaságot. A Szentlélek tehát segít minket Jézus evangéliuma megértésében, annak a mindennapi megélésében, annak a kifejtésében. Az igehirdetés, akármilyen minőségű is, legfeljebb olyan, mint a neoncső áram nélkül. A Szentlélek világosítja meg Jézus akaratát az egyes ember életében is. Isten Szentlelke azt világosítja meg, amit olvasunk, amit hallgatunk, amivel foglalkozunk. Halálos veszélynek teszi ki az az ember magát, aki lemond Isten ígéről, aki nem olvassa naponként Jézus evangéliumát, aki elfelejtkezik a szeretet nagy parancsolatáról. Isten áldásának teszi ki az az ember magát, aki vasárnapokon, ünnepnapokon is hallgatja az ígét, és aki otthonában naponként tanulmányozza Isten akaratát, ahogy az a Szentírásban van. Alázattal, hittel, bizalommal kell ezt tenni. A Szentlélek ad evangéliumi világosságot életünk ügyeiben. De keresnünk kell, kutatnunk kell és akkor adatik és megnyitattik. A Szentlélek bölcsés tesz minket arra, hogy Jézus igaz követői legyünk.

Jézus másodszor a békesség lelkének mondja a Lelket. Azt ígéri, hogy békességet hagy a benne hívőknek. Jézus fontosnak tartotta hozzátenni, hogy különbség van a világ békessége és az Ő békessége között. A béke szó, már akkor is terhelt volt. Nem csak a szovjet tábor tartotta magát a béke letéteményesének, hanem a Római Birodalom is azt tartotta magáról, hogy csak az ő uralmuk alatt lehet béke a világban. A világ békéje azonban mindig tartalmaz valami elnyomást, mindig van benne erőszakos elem. Ennek a békességnek mindig van valami drága ára. A behódolás, a szabadságról való lemondás, az igazság elhallgatása – nagyjából ez. Személyes kapcsolatainkban és megéljük, hogy egy-egy család békéjének ára az, hogy valaki szenved, valaki nem kapja meg a tiszteletet vagy a szeretetet, ami jár neki. Ezek a hamis békék. Jézus békéje azonban szembemegy a hamis látszatokkal. Jézus békésen tűrte a szenvedést, de nem maradt néma, amikor a gonosz megmutatkozott. Amikor vádolták, akkor kérdezett. Megkérdezte, Pilátus kitől kapta az ellene való vádakat. Rámutatott ezzel, hogy Pilátus csak eszköz a farizeusok kezében. Szelíden tette, de rámutatott az igazságra. Amikor megütötték, akkor megkérdezte, hogy sok jót mondott, azok közül melyikért ütötték meg. Jézus békéje tehát nem konfliktuskerülést jelentett. Sőt, arra készítette követőit, hogy kirekesztik és meg is ölik őket. Jézus békéje nem a pillanat békéje, nem egy elmaradt veszekedés, hanem Isten igazsága győzelmének a békéje. Az Ő békéje abból fakad, hogy Ő legyőzte a világot és győzelmében mi is részt veszünk. Jézus békéje annak az embernek a békéje, aki tudja, hogy a legfontosabb dolga rendben van: Isten legyőzte a halált, a szeretet soha el nem múlik. A többi dologban még lehet vita, lehet harc. De a fő kérdés már eldőlt. Kérjük ezért Isten Szentlelkét, hogy a szívünk ne háborogjon akkor sem, amikor sorsunk fodorozódik. Kérjük Isten Szentlelkét, hogy a gonosszal soha ne kössünk alkut, soha ne felejtjük el, hogy a győztes Jézus Krisztus az Atya jobbján van, ahonnan eljön ítélni élőket és holtakat. Istennek engedelmeskedjünk és ne embereknek. Bízunk Jézus békességében, aki végül egybeszerkeszti azt, amit mi nem tudunk kibékíteni. Jézus itt hagyta az ő békességét – ebben a békességben éljünk.

Jézus Krisztus azt mondta, hogy az Atya és Ő annál az embernél fog lakni, aki szereti Jézust és megtartja parancsolatait. A szeretet a Jézust követő ember legfőbb ismertetőjegye. Aki szeret, az Jézus útján jár. Aki Jézus ígétét éli meg, aki az igaz békességet keresi, annál a Szentlélek lakik. A Lélek pedig Jézushoz vezet és békességet teremt közöttünk. A zsidó emberek Isten dicsőségét, az Ő lakozását Shekhinah-nak nevezték. Azt tartották, hogy Isten a templomban lakozott. De a templomot lerombolták. A zsidók azóta is várják, hogy Isten dicsőséges lakozása visszatérjen az emberek közé. Jézus azt tanítja nekünk, hogy Isten Szentlelke közöttünk, Isten a szívünkben lakozik. Isten dicsőség pedig ott ragyog ránk, amikor szeretjük egymást és szeretjük az Urat. Pünkösöd ünnepén ezt a szeretet ünnepeljük, ami a szívünkbe töltetett. Ámen.

Ének: 377. dicséret 3. vsz. Szakasz el hát most is szívünket...